



SFS 1999:1354

Utkom från trycket
den 27 december 1999

Statsflygsförordning;

utfärdad den 16 december 1999.

Regeringen föreskriver följande.

Flygplan för statschefens och den högsta civila och militära ledningens resor

1 § Denna förordning gäller användningen av de flygplan som staten anskaffat för statschefens och den högsta civila och militära ledningens resor.

Förordningen skall också tillämpas på flygplan som används tillfälligt för detta ändamål och som staten innehar eller hyr.

Andra resor som flygplanen får användas för

2 § När statschefen eller den högsta civila eller militära ledningen inte använder sig av ett flygplan får det användas för andra statliga myndigheters behov.

3 § Den som reser med ett flygplan kan bestämma att någon eller några andra personer får följa med på flygningen.

Vem som svarar för drift och samordnar beställningar

4 § Försvarsmakten skall svara för driften av de flygplan som avses i 1 § första stycket och samordna beställningar av flygningar.

Baseringsort

5 § De flygplan som avses i 1 § första stycket skall vara baserade på Stockholm–Bromma.

Säkerhetsskydd

6 § Försvarsmakten skall svara för det säkerhetsskydd på Stockholm–Bromma som har med användningen av flygplanen att göra. När skyddet tillfälligt behöver förstärkas, skall Säkerhetspolisen svara för den tillfälliga förstärkningen.

Säkerhetspolisen skall svara för säkerhetsskyddet på andra platser.

Försvarsmakten och Säkerhetspolisen skall samverka i säkerhetsskyddsfrågor.

Ersättande flygplan och kompletterande flygplan

Andra statliga flygplan

7 § När det för en resa behövs ett flygplan som tillfälligt ersätter eller kompletterar de flygplan som avses i 1 § första stycket, skall Försvarsmakten genomföra flygningen med ett annat statligt flygplan om så är lämpligt.

Flygplan som staten hyr

8 § På uppdrag av Regeringskansliet eller någon annan beställare skall Försvarsmakten hyra flygplan och sköta den upphandling som behövs för detta.

Dokumentation

9 § För varje flygning skall det hos Försvarsmakten finnas en handling som visar

1. dagen för flygningen,
2. vilket flygplan som använts,
3. destinationen,
4. vem beställaren är,
5. vilka passagerarna är,
6. ändamålet med resan,
7. vilken ersättning för flygtransportkostnader och för upphandling som beställaren skall betala till Försvarsmakten enligt 11 §.

10 § Beställaren skall se till att uppgifter om vilka passagerarna är och om ändamålet med resan lämnas till Försvarsmakten senast när passagerarna går ombord.

Beställarens betalningsskyldighet gentemot Försvarsmakten

11 § Beställaren skall ersätta Försvarsmakten för

1. flygtransportkostnader,
2. upphandling,
3. kostnader när beställningar återtas,
4. avgifter för riskfinansiering och skadereglering enligt 16 §.

Beställarens skyldighet att ta betalt av passagerare vars resa inte är en statlig tjänsteresa

Huvudregel

12 § Om Regeringskansliet eller någon annan myndighet under regeringen är beställare, skall myndigheten ta betalt av passagerare vars resa inte är en statlig tjänsteresa.

13 § Skyldigheten enligt 12 § gäller inte

1. när beställaren skall bekosta ett statsråds resa mellan Stockholm och hemorten enligt 6 § lagen (1991:359) om arvoden till statsråden m.m., eller
2. när det finns andra särskilda skäl att inte ta betalt.

Betalningens storlek

14 § Betalningen skall motsvara fullpriset för en liknande resa med reguljärt flyg. Om det är uppenbart att passageraren kunde ha skaffat en billigare flygbiljett, skall i stället priset för en sådan biljett läggas till grund för beräkningen.

Vid enkel resa skall hälften av priset för en tur och retur-biljett tas ut.

Om en tjänsteresa kombineras med något annat arrangemang, skall myndigheten göra en fördelning och ta betalt efter vad som är skäligt.

Försäkringsskydd för passagerare och deras rätt till skadeersättning**Statliga tjänsteresor**

15 § Enligt förordningen (1993:674) om försäkringsskydd m.m. vid statliga tjänsteresor är Regeringskansliet och andra myndigheter under regeringen skyldiga att se till att deras anställda och uppdragstagare är försäkrade eller har ett motsvarande skydd vid tjänsteresor.

Andra resor

16 § Enligt de regler som finns i 9 kap. luftfartslagen (1957:297) skall staten betala ersättning för skador som drabbar passagerare vars resa inte är en statlig tjänsteresa och vars resa beställaren skall ta betalt för enligt 12 §. Försvarsmakten skall bära statens skadeståndsansvar.

Försvarsmakten skall också ansvara för att passagerare vars resa inte är en statlig tjänsteresa och vars resa beställaren inte skall ta betalt för enligt 12 § har en motsvarande möjlighet att få skadeersättning.

Försvarsmakten får träffa överenskommelse med Kammarkollegiet om riskfinansiering och skadereglering enligt förordningen (1995:1300) om statliga myndigheters riskhantering.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2000. Genom förordningen upphävs regeringens beslut den 12 september 1996 om användningen av flygplanen Tp 100 och Tp 102 (dnr SB1996/5375).

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

Per Virdesten
(Statsrådsberedningen)

